

concludat, quod siue petatur relaxatio juramenti ad judicium putatur alteri parti ex juramento absoluto: effectum agendi, vel excipiendi tantum, siue ad res- ne concessa, item quia citatio partis non requiri- cussionem contractus requiratur citatio partis aduersae. in his, qua judge potest facere ex officio, secundum Hippol. vbi sup. n. 65. Sed hanc relaxationem potest ju- dinarius ex officio concedere, vt notant Dd. in c. 1. de agendi, vel excipiendi tantum coram judge Ecclesi- iure. Igitur ad eam concedendam non requiritur stico, non vero ad rescissionem contractus, de nullo citatio item citatio non requiritur, vbi lex in aliquo praedictio ejus, in cuius favorem juramentum inter- actu non exigit plena probationem, sed contumeliam est, tractatur, quis etiam concedatur dicta soli articulis vel argumentis, secundum Hippol. vbi supra, n. 73. sed ad hanc relaxationem concedendam non requiritur plena probatio, sed sufficit semiple- ita validus contractus & fortis, sicut erat ante con- ceissam absolutionem, quia per eam nihil detrahitur na ut per Dd. in c. 1. Igitur, item citatio non requiritur vel diminuitur validitati ipsius contractus jurati, sed quando de stylo & consuetudine curie non sit, secundum Hippol. vbi sup. n. 82 sed de stylo & praxi illa non sit. Igitur non est necessaria, & hanc opinionem testatur contractus, non sit perjuratus, remanet tamen obligatus communem & receptam in practica, & tenendam in ad obseruantiam contractus, sicut erat antea, vt jam iudicando & consulendo plurimos Dd. allegans la- tissime & melius omnium, quos ipse viderim, ex- sapta late coelatum & probatum est: unde cum nullū praedictum versetur in hoc illi, cui juratum est, minans & resolvens supradicto modo materiam hāc & etiam eo inuito & contradicente debeat concedi, Rol. à Valle conf. 1. per tot. lib. 2. qui omnino est viden- videatur merito eius citationem non requiri: quia re- gula juris est: Quod qui potest inuito aliquo ali- quid facere, poterit etiam & eo ignorantē facere.

Licer posset obijcere quis, quod praedictum sit al- teri parti ex sola oblatione & ejus cōcessione, quia eo poterit is qui jurauerit, mouere actionē contra eum aduersus contractū, & sic inuste eum molestare, quod secus esset, si sibi concessa non fuisset d. absolu- tio, & ita versatur in hoc praedictum sibi, & ita vi- detur quod debeat citari ad praedictam absolutionem & relaxationem juramenti concedendam per jura su- pra allegata. Ad hoc potest responderi, quod si in cō- tractu est lēsio enormissima, concedenda est necesse- ria absolutio & relaxatio juramenti, imo & rescissio contractus fieri debet juxta supra late dicta, & ad hāc enormissimā lēsionē liquidandam tunc citabitur altera pars, quādo tractabitur de contractus rescissione ob eam, sed ad juramentum relaxandum tantum nō est necessaria citatio, quia si postea non probauerit enormissimā lēsionem, quam allegauit cōdenabitur in expensis partis aduersae, & sic prouidebitur ei, cui juriū est, quia hoc est remediu a jure inuentū cōtra calūnios & inuste litigantes, non enim est in manu mea impeditre justū litigantē, quovis; legitime con- stet, an juste, vel inuste litigauerit, quo casu si cōsti- terit inuste litigasse, condemnabitur quidem in ex- pensis, ut in l. em. quem tenere, cum similib. ff. de indic. & ita non est considerabile hujusmodi praedictum, si vero postea citato reo, probauerit praedictam enormissimā lēsionem, & fuerit locus sua petitioni, bene litigauit, & per consequens non habet reus, de quo se conqueratur, quandoquidem fuit citatus ad item principalem. Et ita inuenio, quod hoc casu, scilicet, quādo petitur absolutio & relaxatio juramenti ad ef- fectū tantū agđi vel excipiendi, non vero ad rescis- sionē contractus, quod non sit necessaria citatio partis aduersae, tenet Oldr. conf. 120. & alii plures do- ctores & eam sequitur & testatur magis communē Matth. de Afflīct. dec. Neapol. 220. n. 10. eam quoque- sequuntur & restantur cōmōnē plures doctores relati per Couar. vbi sup. n. 6. vbi eam videtur sequi, & in- quiri, quod fortassis magis conuenienter sit in praxi hēc opinio, dicunt communem & in practica referuari relati per Ignatium Salced. vbi sup. d. 4. limit. vbi eam sequitur & dicit practicari, licet etiam hoc casu sint alii Dd. qui contrariam sententiam teneant & dicat communem relati per Cou. vbi sup. d. n. 6.

Sed meo iudicio supra d. opinio negativa, quod nō sit necessaria citatio hoc casu, est verior & tenenda & communior, quia nullum aut saltem levissimum præ-

ius opinio cōmōniter reiecta est, allegat etiā ibi bo- num text. pro hac opinione in c. ex recripto de iuris- vbi probatnr, quod valet renuntiatio Velleianī facta à muliere iurātē, etiam si illo beneficio certiorata minime fuerit, de quo tex. alibi dicam latius annū- te Deo, hanc etiam opinionem sequitur Arias Pinel- lus in rept. dīl. 1. c. de rescind. vendit. 3. part. c. n. 10. postquam retulit plures Doct. pro & contra & inquiri, se non dubitabat stante l. supra eodem. & hac authenti- ca, maxime ex decisione iuris Pōtificii circa ob- seruādum iuramentum non posse recedi ab hac opiniōne Bartol. Iura enim aperte eam vim tribunt soli iuramento, nulla exspectata certioratione minoris, cuius ignorantiam & imbecili itatem presupponunt, plus tribuendo obseruationi iuramenti, quam fauori & tatis, nec eam restrictionem admittunt illa iura. Hactenus ille, eandem sequantur plures relati per Matiene. vbi supra, vbi eam profiteretur esse com- munem, licet priorē sequarū.

Pro hac etiā opinione ipse ultra omnes supradictos consideri leges Regias, quae consonant au- he. nostrae, scilicet l. 16. in prime tit. 11. part. 1. & d. 1. tit. 19. partit. 6. vbi dicitur, quod si minor 25. ann. maior autē 14. ann. iurauerit se non contrauenturū contractū a se facto ratione minoris etatis, non poterit postea cōtrauenire, etiam si post apparuerit fuisse læsum & dāmificiū. Ecce ergo iura Regia expresse probantia, non esse necessaria certiorationem beneficij restitu- tionis minoribus competentis ad hoc, vt minor excludatur a prædicta restitutio, etiā si læsus fuerit. Nec obstat si replicet quis dicēs, quod immo illa iura Regia manifeste dicunt contrarium, dum probat, quod minor debet iurare se non contrauenturū ratione minoris etatis. Ergo presupponunt scientiā & certiorationē beneficij restitutio, propter eam etatis sibi competetis. Quia ad hoc respondeo, quod in illis legibus de certioratione minoribus facienda tempore iuramenti verbum nullum, & licet dicant, quod minor debet iurare, se non contrauenturū ratione minoris etatis, etiam si non dixisset, deberet adhuc intelligi, quia clarum est, minor ideo iurare, quia sunt minoris quia si essent, maiores 25. annis nō esset necessariū eos iurare, unde licet exprimatur, quod inest, nō debet nos alterare, ut sūt iura vulgaria.

Vnde infero ipse, quod etiam si adulteri in suo iu- ramento dicit, se non contrauenturū contractū a se ge- etiam idem Bart. in dīl. 1. idem Julianus, n. 6. & ibi Pan- lō ratione minoris etatis, sed tantum dicit, quia sum minor 25. annis, maior autē 14. iuro, &c. me non contrauenturū hinc contractū per me gesto, sufficere quidem & idem operari, ac si dixisset ratione minoris etatis, quia eo ipso, quod dicit se esse minorem, viginti quinque anni, fatetur ea ratione se iurare contractus obserua- ri, iste est textus in prædicti expressus quidem, & in dīl. 1. supra eodem, & sic debent intelligi & declarari dictæ leges Regiæ, quæ vere & realiter hoc volunt dicere & significare, & hæc est veritas meo iudicio, quia iuramentum super facto comprehendit omne ius sub intellectum in facto, vt supradictum est, licet hodie communiter copiosius soleant minores iura- re, & est cautela, vt iurent, se non contrauenturos ratione minoris etatis, nec alia quacunque causa & ratione, ut excludatur remedium dīl. 2. C. de rescind. venditione, & alia remedia, quæ etiam majoribus competent, ut supra dictum & declaratum est.

Est tamē aduentendum, quod licet supra dicta o- mnia ita se habeant, & debeat iudicari & consuli iu- xta supra dictam Bartol. magis communiter recepiā sententiam contra opinionem Dyn. & sequaciū, co- sultius tamen est, ad tollendum omne dubium, quod minor iuratur cum auctoritate curatoris, sed quod e-

communiter per notarios, prout continetur in huiusmodi instrumentis, quia certiores sunt de huiusmodi remedio restitutio in integrum sibi copereti, & ei renuntiat cum iuramento. Si tamen hoc forsitan omittatur, firmus erit contractus nihilominus, & iuramenta puberum, si sponte facta sint, inviolabiliter custodientur, ut probat noster textus unde non est necessarium examinare, quod Ias. examinat in d. s. i. Ant. Gabr. l. 1. com. opin. conclus. q. de minor. n. 39. pag. 113; & ultimo loco refert hanc tenendum, & iterum refertur in 1. tom. com. op. lib. 9. q. 13. de iuram. pag. 619.

Prout terea tex. in praesenti procedit, neandum in co. 118 tractibus, in quibus loquitur, sed etiam in quasi contractibus, nam procedit in donatione & stipulatione puberum, cum haec appelletur quandoq; contractus ut in l. si donatione, in principio, C. quod met. caus. & in l. si quis emonit, in principio, C. de prescr. 30. vel 40. annorum, cum similibus, atque ita hanc opinionem tenet glos. in praesenti, verb. contractibus, ibi nos contra, & sequitur Bart. hic & Ias. in l. 1. n. 5. si quis in iuu vocat, non ierit, & licet Ang. ib. n. 5 & Curt. Iun. n. 4. & Petri. & Cyn. hic tenet contrarii. n. opinione gl. testatur communem, alios refert Curt. Iun. hic n. 132. qui est videlicus a n. 127. & est etiam videndum super hoc Tiraq. p. 13. leges connubiales. gl. 3. n. 156 & haec opinio probatur in e. in praesentia, de probationibus, qui est textus expressus in ver. præterea, & ita tenet Imbert. de Bouenc. in praes. i. n. 1. & Mench. plures allegas, loquens in donatione l. i. contractibus, & usq. 1. 13; n. 2. est magis communis opinio, secundum Mar. Soc. Iun. cons. 79. n. 5. l. 1. adde, q. in donatione, cu in sola voluntate cōsistat, & ad aliquid nō correspondi- ta sit, nō cadit cōsideratio, ut in ea quis dicatur enor- miter vel alio modo laesus, ut cum Bart. Bertrand. tra- 2. opinione id fundantes ex tex. in praesenti, dum ad validitatem contractuum iuratorum requirit, quod alio respectu daretur ius, scilicet, proper fragilitate etatis, & quia filius minor donavit, ut patri obediens cui tā iuuens nō ausit cōtradicere, quia tūc ob gra- uamus patrum, 3. part. l. 1. n. 3 de pat. in 6. vbi alios re- fuit, & teneant alij relati per Dd. infra allegandos in

117 Vtterius & prosequendo materiam hanc est aduer- tendum, quod licet gloss. Cyn. & alii in praesenti dicat & teneant, quod textus hic & similes non habeant locum nec procedant in impubere, etiā proximo pubertati & dolii capaci, & non desint, qui hanc opinio- nem dicant communem, inter quos est Couar. in cap. quanuus patrum, 3. part. l. 1. n. 3 de pat. in 6. vbi alios re- fuit, & teneant alij relati per Dd. infra allegandos in

Verior tamen communis & magis communis & te- nenda in iudicando & consulendo opinio, est quod tex. hic & similes procedant etiam in impuberebus, proximis pubertati & dolii capacibus, maxime atten- to iure canonico, cui est standum in materia iurame- ti, tanquam concernentem per iurium & peccatum, ar- gunent. & si & ibi notant glos. & Doctores de prescript. que etiam opinio probatur in ea quanuus patrum, de pat. in 6. & in c. ex literis, in 6. de sponsalib. atque ita haec opinio- ne tenet idem glos. Abb. & alij doctores, item Bart. testatus eam communem esse in praesenti, & Salycet. & Paul. de Cast. sequitur etiam plures allegans & di- tens, quod ita fuit vocatum in toto cons. Neapolit. quod haec opinio Bartol. & Canonistarum sit obser- uanda, Mattheus de Afflict. dec. Neapolit. 322. n. 3. & sequentibus, sequitur etiam & testatur communio rem & veriorem Gregorius Lop. in dict. l. 6. part. titul. final. part. 6. in gl. Major de catorze annos, dicit communem, & quod ab ea non est recedendum in iudicando & consulendo, licet in puncto iurius dicat eam falsam Gomez 2. tom. var. c. de restitu. minor. n. 18. refert alios eandem opinionem tenentes Couar. vbi supra, & ultra supradictos, articulum hunc latissime omnium ex- minat pro & contra Curt. iunior in praesenti, mu. 45. & pluribus sequentibus, qui n. 73. testatur, hanc secundam opinionem communem esse, & n. 85. inquit, quod du- ili esset recedere in iudicando ab ista ultima opinione fauore animi. Eandem etiam opinionem tenet à nemine allegatus Imbertus de Bouenco, Doctor antiquus in suo tractatu, quem fecit super hanc aut. n. 9. vbi bene considerat, maiorem fauorem versari in eo, quod hoc casu iuramentum adimplatur, quia rescipit anima, quam vt non seruetur propter beneficium minoris &

supra

Repetit. aut Sacram. puberum, C. Si aduers. vend.

supradictis constat, verius tamen videtur, quod i- 146 pinionem elle Curt. iun. hic. n. 130. & 133 & ita in ter- dem Alciat. ibid. n. 29. putat asserens, ita nuper in fa- minis transactionis tenet Bal. in d. l. si donat. & idem in & eo consultum respondit, scilicet, quod si impubes faceret donationem omnium bonorum valde sibi pre-judiciale, iuramentum hoc casu non obligare, loquitur in praecedentibus Alciat. in impubere seu pupillo dei capace. Ita dicta communis opinio pro- cedit in pura & simplici donatione, secus in dona- tionem ob cauillam, in qua contingit enormissima ius- titia in renuntiatione opulentissime hereditatis me- dico facta. Ita Decius cons. 80. n. 3. & sequ. Curtius Iun. cons. 141. per totum.

119 Qui Imbertus de Bouenco in praes. n. 16. infert, i- dem elle in fideiustione minoris iuramento ipsius vallata pro alijs intercedentis.

Quod profecto est mirabile, si bene consideretur, vt donatio rei immobiliis facta per minorum viginti quinque annis, licet maiorem quatuordecim confir- metur iuramento ipsius; Nā plus roboris præstat hoc casu iuramentum minoris donatione huiusmodi, q. venditione rei immobiliis ipsius minoris, vel alteri contractui oneroso, quia quod iuramentum confir- metur contractum & alienationem rei immobiliis mi- noris factam sine decreto Prætoris, non mirum est, quoniam iuramentum hoc casu æquiparatur decre- to prætoris, quo interueniente, possunt res immobi- les minorum alienari, ut in Reb. & per tot. C. de pred. & al. reb. minor. sine decreto, non alien. vel oblig. & per tot. ff. de rebus eorum, &c. Quod quidem iuramentum alias ma- jorem vim habet, quam res judicata, vt in l. secund. ff. de iure iurand. at vero, quod iuramentum confirmat donationem minoris, hoc est, adulisti, mirabile est at- que maximu habendum.

120 Cum donations tā a puberibus non possint neq; cum decreto celebrari, nisi certis quibusdam casi- bus, vt probat text. in l. i. in vers. cum autem, C. si maior factus alien fact sine decreto ratam hab. & ibi gl. in verb. ce- lebrari possit, & Celsus d. cons. 17. n. 1. sic multo magis operatur hoc casu iuramentum, quam in alienatione & datur ex hoc maxime extensio ad textum no- strū loquentem in contractibus, vt procedat etiam in donatione.

121 Quod patet & alia ratione ex tex. in d. l. fi. nam ibi bidem probatur, quod licet alienatio rei immobiliis minoris facta absq; decreto roboretur, si minori ma- jor factus per quinquennium post completum 25. an- nom. etatis sua tacuerit, & nihil conquesitus si super- tali alienatione, ita quod amplius per ipsū vel ipsius heredes non possit retractari, in donatione tamen minoris secus est, quia requiritur silentium 10. ann. super dicta legitima etate: ergo magis confirmat & supplet iuramentum minoris in donatione, quam in alienatione titulo oneroso, quod profecto est nota- dū & menti tenendum, vt deorsum hac ratione mo- tus & alijs quas exprimit Cyn. hic in 13. q. tenet con- tra supr. communem opinionem, sed communis est tenenda, & eam bene defendit ab argumentis & rationibus contra eam adductis Cur. Iun. vbi supra.

122 Vnde infero & idem à fortiori esse in transactione facta à minore super re immobili, sine auctoritate cur- ratoris; Nā interveniente iuramento ipsius minoris, firma quidem remanebit, ita vt nec beneficio restitu- tions rescindi possit ex his, quae supr. sunt in q. pro- xime examinata de donatione; Nā si donatio confir- matur, quae est gratuita, à fortiori confirmabitur transactio, quae non procedit, nisi aliquo dato vel re- tento, vt in l. transactio cum vulg. C. de transactio.

123 Præcipue, cum tā haec opinio fauere anima, à quo casu etia lex correctore exorbitans, & penalis ex idē- titate rationis extenditur, vt concludit communem or- pouderi curator ad litem, & quod alias judicium,

NNN